

Nr 37.

Av herr **Karlsson, Gustaf, m. fl.**, om inrättande av en biträdande överlantmätarbefattning vid lantmäterikontoret i Göteborg.

I statsverkspropositionens nionde huvudtitel, punkt 200, redovisar departementschefen lantmäteristyrelsens begäran om att vid lantmäterikontoret i Göteborgs och Bohus län skulle inrättas 1 biträdande överlantmätarbefattning i Ca 32 i stället för 1 lantmätarbefattning i Ca 29. Som motiv för denna framställning har lantmäteristyrelsen anfört följande: Länet kännetecknas av en under senare år allt intensivare fastighetsbildning såväl för permanentbostäder som för fritidsbebyggelse. Antalet nya förrättningar och uppdrag utgjorde under åren 1947 och 1948 sammanlagt 5 174, vilket är det högsta antalet nya förrättningar och uppdrag inom något län under denna tid. Fastighetsbildningar och särskilt avstyckningsverksamheten möter också speciella svårigheter inom Göteborgs och Bohus län. Detta beror framför allt på en onormalt stor brist på detaljplaner, främst byggnadsplaner. Genom ikraftträdandet av den nya byggnadslagstiftningen, vilken i förhållande till äldre planlagstiftning väsentligt skärpt kraven på planer för reglering av tätbebyggelse, har fastighetsbildningsverksamheten kommit i ett kritiskt läge. Icke mindre än en tredjedel av samtliga inom länet förekommande bostadsavstyckningar måste nu handläggas under förutsättning att länsstyrelsen lämnar dispens från avstyckningsförbud, som utfärdats i avvaktan på att plan för berört område skall utarbetas. En betydande uppgift föreligger även i fastighetsbildningsåtgärder i länets många fiskelägen med där rådande invecklade och säregna fastighets- och äganderättsförhållanden. Denna arbetsuppgift har dock ännu icke påbörjats i nämnvärd omfattning på grund av brist på arbetskraft.

Den snabba utvecklingen på fastighetsbildningens och planväsendets område i Göteborgs och Bohus län skulle i och för sig kunna anföras som motiv för en allmän omprövning av länets arbetskraftsfråga. En viss förstärkning av länskontorets personal kommer styrelsen att genomföra redan innevarande höst med för styrelsen tillgänglig arbetskraft. Emellertid kan icke på så sätt överlantmätarens personliga arbetsbörda och ansvar avlastas tillnärmelsevis i den utsträckning, som är nödvändig. Härför erfordras en varaktig förstärkning av kontoret med en synnerligen kvalificerad befattningshavare, som kan handhava bl. a. större delen av de på överlantmätaren ankommande löpande uppgifterna inom kontoret. Endast om en befattning som biträdande överlantmätare i lönegrad Ca 32 inrättas vid kontoret blir det möjligt att förvärva och behålla en person med synnerligen stora kvalifikationer, som här erfordras. Kommer denna tjänst till stånd, kan den nuvarande kontorslantmätarbefattningen i lönegrad Ca 29 tills vidare slopas.

Vad lantmäteristyrelsen anfört om sagda lönekontors arbetsbelastning och särskilda förhållanden i sin verksamhet kunna vi helt och fullt instämma uti. Till vad lantmäteristyrelsen sålunda anfört för att en befattning i Ca 32 för en biträdande överlantmätare där inrättas kan ytterligare anföras, att därest icke överlantmätaren erhåller nödig avlastning i sin orimligt stora arbetsbörda, komma utan tvivel stora svårigheter att uppstå för såväl lantbruksnämnden som länsbostadsnämnden vid utövande av respektive verksamhet, vilket allt ytterst allmänheten blir lidande på. Redan nu råder det starkt missnöje bland den berörda allmänheten över de svårigheter och dröjsmål, som på grund av rådande förhållanden äro förenade med avstycknings- och andra lantmåteriförrättningar. Enligt vår bestämda mening äro angivna missförhållanden uteslutande beroende på brist på kvalificerad arbetskraft. I detta sammanhang förtjänar även påpekas, att innehavaren av den kontorslantmätartjänst, som är ifrågasatt att indragas, därest biträdande överlantmätartjänst inrättas, innehaft tjänsten några år och torde inom en snar framtid lämna densamma för att placeras på distrikt, ett förhållande som måste än ytterligare försvåra läget, enär efterträdaren torde behöva ganska lång tid för att bli insatt i de invecklade frågor, som handläggas vid nämnda kontor.

Departementschefen har avstyrkt inrättande av den biträdande överlantmätartjänst, som lantmäteristyrelsen förordat. Skälet härför anges vara att personalbehovet vid lantmåterikontoren prövades så sent som 1948. Det kan vara omtvistat, om denna behovsprövning 1948, vad angår lantmåterikontoret i Göteborgs och Bohus län, blev fullt rättvisande. Under alla förhållanden äro skälen för inrättande nu av en biträdande överlantmätarbefattning så klart dokumenterade, att något ytterligare avvaktande icke är behövt. Tvärtom torde ett ytterligare uppskov med inrättande av nämnda tjänst öka svårigheterna i den grad, att än ytterligare arbetskraft framdeles blir oundgängligen nödvändig för att en någorlunda normal arbetsbalans skall kunna hållas. Då den kostnadsökning, varom här är fråga, enligt lantmåteristyrelsens petita inskränker sig till 2 000 kronor per år, torde icke heller några betänkligheter av ekonomisk art kunna anföras mot inrättande av nämnda tjänst.

Med stöd av vad ovan anförts hemställa vi,

att riksdagen, med godkännande i övrigt av Kungl. Maj:ts förslag i punkt 200, under nionde huvudtiteln, Lantmåterikontoren i länen: Avlöningar, måtte besluta inrätta en biträdande överlantmätarbefattning i Ca 32 i stället för en lantmätarbefattning i Ca 29 vid lantmåterikontoret i Göteborg och för angivna ändamål under budgetåret 1950/51 anvisa 2 000 kronor.

Stockholm den 13 januari 1950.

Gustaf Karlsson.

Karl H. Andersson.

Herbert Hermansson.

Gunnar Spetz.

Erik Arrhén.